

Jindřich Kulhavý: Dozvuky a následky

 infokurýr.cz/n/2023/01/30/jindrich-kulhavy-dozvuky-a-nasledky

kurýr

30. ledna 2023

Po víkendovém procitnutí a zjištění, že jsou občané České republiky z více jak poloviny spokojeni s vládou Petra Fialy a směrem, který stanovil, se k volbám prezidenta již nechceme vyjadřovat. Bereme jejich výsledek jako holý fakt a doufáme, že následky rozhodnutí voličů Petra Pavla nebudou takové, jaké předpokládáme. Nicméně v diskusích spojených s vítězstvím generála jsme zaznamenali pár velmi zajímavých reakcí.

Mezi voliči Petra Pavla lze nalézt mnoho mladých lidí jistých si tím, že možností války a mobilizace strašil Andrej Babiš. Veškeré zmínky o možném vstupu však pocházely právě z tábora vítěze voleb. Některé z nich byly profesionálně vytvořenými fake news jen proto, aby si je lidé mezi sebou šířili a poté mohli být snadno vyvráceny. Na těch však bylo hned na první pohled znát, že nešlo o reálné informace, natolik byly přitažené za vlasy. Ovšem zbylé ve skutečnosti vyřčené ať už Fialou, Černochovou či samotným Petrem Pavlem, nelze popřít. Budoucí prezident považuje mír za chiméru, Černochová je doslova maniak a nemá problém poslat Českou republiku nákupem nepotřebných amerických stíhaček na žebrotu. Fiala přivedl Ukrajince nejen do naší země, ale zároveň do českých zbrojovek.

Všichni tři tvrdí, že musíme být solidární a pomoci Zelenskému nejen dodávkami peněz, zbraní, ale i „lidských zdrojů“. To není dezinformace, ale v mainstreamových médiích v přímém přenosu několikrát opakovaná doktrína. Přidejme ještě naprostou nenávist pětikoaličních politiků k Ruské federaci hraničící s posedlostí, a naopak totální podrízenost americkým zájmům, o nichž tvrdit, že jsou protkané mírem a dobráctvím, by bylo vrcholem naivity, a je vcelku zjevné, nakolik je možnost vstupu do války pravděpodobná. Dále je třeba připomenout minimálně čtrnáctidenní ticho ze strany vlády zaznamenané po dobu konání voleb. Jenže to neznamena, že ve stínu boje o Hrad zůstávala vláda nečinná. Velmi usilovně se pracovalo na návrzích změn branného zákona. Mládež si myslí, že je nemožné, aby byla poslána na bojiště. Odvolává se na profesionální vojáky, kterých však máme minimum a jejichž množství nestačí ani na obranu našich hranic.

Zálohy jsou na tom podobně. Majitelů zbrojních průkazů už máme více, nicméně velká část z nich jsou starší ročníky, často myslivci, případně se jedná o sportovní nebo relativně sváteční střelce. Nikoliv o vojáky zvyklé na těžké podmínky, ochotné poslouchat rozkazy a rozhodnuté bojovat za falešné ideály liberálů Fialy, Pekarové Adamové, Černochové či Pavla. Navíc většina majitelů zbraní (tedy s výjimkou lovců) je vlastní z důvodu sportovních aktivit či možné nutné sebeobraně, a nikoliv jako útočné a sloužící k zabíjení domnělého nepřítele. Nedostatek vládou využitelných branců je tak zjevný, a to nepočítáme ty, kteří by prostě proti Rusům nikdy nešli a stát radši opustili. Snaha přesvědčit nás, že jsou naši někdejší osvoboditelé od nacistů nyní nepřítelem, je možné úspěšně jen u těch, kterým byla dostatečně vymyta hlava, neznají dějiny či bezmezně věří mainstreamovým médiím. Ne, nebojte, nezapomínáme na rok 1968. Opravdu tehdy na pozvání části komunistů přijeli mezi mnoha ostatními i Rusové, skutečně to bylo na příkaz z Moskvy a nejsou to hezké vzpomínky. O to horší je, že se ve finále voleb utkali dva bývalí členové KSČ, kteří do strany vstoupili

pár let poté, kdy se tu usadila Sovětská armáda. A podporovali je jiní, kteří se prezentují radostí z toho, že komunisté nesedí v Parlamentu ČR. Dost paradox, zdá se.

Na řadu tak přichází mladá generace. Věří, že by do války nešla, protože neprošla výcvikem. To je velmi naivní úvaha. Před posláním na frontu by mladíci absolvovali měsíční kurs ve střelbě a ovládání ručních zbraní. My už moc jiné techniky nemáme, tu, co ano, by zvládnuli profesionální vojáci. Politici jsou z branné povinnosti i se svými rodinami vyjmuti, takže jsou v klidu. V něm by neměli být všichni ostatní. Vyhnout se odvodu bude téměř nemožné. Stačí se podívat na současnou situaci na Ukrajině, kde jsou muži různého věku naháněni na ulicích. Došlo to tak daleko, že dochází ke zraněním, a dokonce k zabíjení odmítajících jít válčit. Maďarsko podalo již oficiální stížnost na přístup ukrajinských „náborových“ pracovníků vůči etnickým Maďarům žijícím na Západní Ukrajině. Pokud si tedy naši mladíci myslí, že projeví nesouhlas s odvodem, a tím to skončí, velmi se mýlí.

Upřímně doufáme, že se ukrajinský spor nakonec obejde bez naší účasti. Idiocie české vlády by měla nedozírné důsledky. Fiala z nás dělá terč pro ruské rakety, jejichž dopad u nás by byl už vcelku vysvětlitelný. Neznáme válečné plány Kremlu, ale stále častěji se dozvídáme ty Pentagonu. Válka na Ukrajině není naše, ale je to souboj egocentrických fanatiků ovládajících Západ a toužících získat nadvládu nad Ruskem s hrdým slovanským národem připraveným ubránit svou vlast za každou cenu. Ukrajina samotná byla na vznik válečné vřavy dlouho připravována a sama k němu napomohla. Je nám líto každého zbytečně ztraceného lidského života, ale více samozřejmě vnímáme nebezpečí u našich dětí než u těch narozených na Ukrajině. Přát si cokoliv jiného než mír, je tak rouháním. A podmínky pro jeho návrat musí dohodnout jiní, přičemž Rusové už rozhodně nenechají trpět příslušníky vlastního národa. Na to jsou

příliš dobře vyzbrojení, soběstační a hrdí. Dokud si to Západ neuvědomí, bude tu riziko zatažení České republiky do cizího sporu reálné.

Jindřich Kulhavý

PRÁVO RESPEKT ODBORNOST

Sdílet: